

ODREDBE HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE O KATOLIČKIM OSNOVNIM I SREDNJIM ŠKOLAMA

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

ODREDBE

HRVATSKE BISKUPSKE
KONFERENCIJE
O KATOLIČKIM OSNOVNIM I SREDNJIM ŠKOLAMA

Zagreb, 2013.

Sadržaj

[Uvod 5](#)

- [1. Pravo osnivanja katoličkih škola 5](#)
- [2. Katoličke škole i evangelizacijsko poslanje Crkve..... 6](#)
- [3. Identitet katoličkih škola 7](#)
- [4. Odgojno-obrazovni projekt 7](#)
- [5. Odgojno-obrazovna zajednica..... 8](#)

[Čl. 1. Osnivač i naziv 9](#)

[Čl. 2. Ovlast dijecezanskog biskupa..... 9](#)

[Čl. 3. Osiguravanje uvjeta za rad 9](#)

[Čl. 4. Osnivanje škole 9](#)

[Čl. 5. Statut škole 9](#)

[Čl. 6. Izdavanje službenih isprava 9](#)

[Čl. 7. Upis učenika..... 10](#)

[Čl. 8. Nastavni plan i program 10](#)

[Čl. 9. Odgojno-obrazovna zajednica 10](#)

[Čl. 10. Vijeće odgojno-obrazovne zajednice 10](#)

[Čl. 11. Odgojno-obrazovni projekt..... 10](#)

[Čl. 12. Provođenje odgojno-obrazovnog projekta 11](#)

Čl. 13. Standardi u odgoju i obrazovanju	11
Čl. 14. Ravnatelj škole	11
Čl. 15. Duhovnik škole	12
Čl. 16. Cjelovita osposobljenost djelatnika	12
Čl. 17. Permanentna stručna i duhovna formacija djelatnika	12
Čl. 18. Financiranje	12
Čl. 19. Vijeće Hrvatske biskupske konferencije za odgoj i obrazovanje.....	12
Čl. 20. Nacionalni ured za katoličke škole.....	13
Čl. 21. Predstojnik Nacionalnog ureda	13
Čl. 22. Vijeće Nacionalnog ureda	13
Čl. 23. Biskupijski ured za katoličke škole	13
Čl. 24. Predstojnik Biskupijskog ureda	14
Čl. 25. Vijeće Biskupijskog ureda	14
Čl. 26. Zadaća Vijeća	14
Čl. 27. Pravne norme za pojedina tijela na biskupijskoj razini ..	14
Čl. 28. Izmjena, nadopuna ili ukinuće Odredaba	14
Čl. 29. Područje primjene	14
Čl. 30. Stupanje na snagu.....	14

Uvod

1. Pravo osnivanja katoličkih škola

Brojni međunarodni dokumenti utvrđuju pravo roditelja na odgoj njihove djece po vlastitoj savjesti.^[1] U tom smislu *Ustav Republike Hrvatske* jamči roditeljima „pravo i slobodu da samostalno odlučuju o odgoju svoje djece“.^[2] To prirodno pravo oni ostvaruju prvenstveno po školi koja im treba pružiti glavnu pomoć u vršenju njihove odgojiteljske zadaće. Polazeći od toga i od obveze koju imaju po svom krsnom poslanju, kršćanski roditelji trebaju se zauzimati da javne i druge škole osiguraju katolički odgoj njihove djece i mladih i da se osnivaju katoličke škole. U okviru navedenih demokratskih prava i sloboda ostvaruje se i pravo Katoličke Crkve da u izvršavanju naloga koji joj je povjerio Isus Krist može „osnivati i voditi škole bilo kojeg smjera, vrste i stupnja“^[3] a „ako nema škola koje odgajaju u kršćanskom duhu,

zadaća je dijecezanskog biskupa brinuti se da se takve osnuju“ ^[4].

Pitanje osnivanja i djelovanja katoličkih škola uređeno je kod nas *Ugovorom između Svete Stolice i Republike Hrvatske o pravnim pitanjima*^[5] te *Ugovorom između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture*^[6] koji jamče da „Katolička Crkva ima pravo osnivati škole bilo kojeg stupnja i predškolske ustanove te njima upravljati prema odredbama kanonskog prava i zakonodavstva Republike Hrvatske“ te da će „Katoličke škole s pravom javnosti (...) uživati ista prava i dužnosti kao i one u državnim školama i imat će pravo na primanje novčane potpore“.^[7] Ono što je u navedenom dokumentu ugovoreno, provedbeno je definirano u *Ugovoru o katoličkim osnovnim i srednjim školama između Vlade Republike Hrvatske i Hrvatske biskupske konferencije*.^[8]

Na temelju toga, katoličke osnovne i srednje škole posjeduju kod nas vlastitu strukturu u vidu ispunjavanja svojeg posebnog poslanja te pod nadzorom dijecezanskog biskupa djeluju u skladu s odredbama kanonskoga prava i zakonodavstva Republike Hrvatske. Katoličke su škole, pod jednim vidom, građanske ustanove s ciljevima, metodama i općim značajkama koje su zajedničke svakoj drugoj školi. Pod drugim pak vidom, one su kršćanske zajednice, koje provode odgojno- obrazovni projekt, utemeljen u Kristu i njegovu Evanđelju.^[9]

- Katoličke škole i evangelizacijsko poslanje Crkve

Dok s jedne strane Crkva kroz svoje odgojno-obrazovno djelovanje ostvaruje svoje evanđeosko poslanje služenja čovjeku, s druge strane njezine odgojno obrazovne ustanove stupaju u službu Evanđelja i postaju mjesto i sredstvo evangelizacije, apostolata i pastoralnog djelovanja. Katoličke škole na osobit način pružaju odgoj djeci i mladima, ne samo katolicima, nego i drugih vjera i svjetonazora, u kojem se ističu kršćanske i opće ljudske vrijednosti.^[10] U tom smislu, otvarajući se zahtjevima novoga vremena, katoličke škole odgajaju djecu i mlade da uspješno promiču dobro ljudske zajednice te ih u isto vrijeme pripremaju „za službu širenja Božjega Kraljevstva da živeći uzornim apostolskim životom postanu kao spasonosni kvasac ljudskog društva“^[11].

Svojim odgojno-obrazovnim projektom katoličke škole očituju nastojanje da se promiče i mladom čovjeku omogući katolička formacija, kršćanska kultura i katolička moralna načela, koja su povezana s evanđeoskim vrijednostima, kao i odgoj za molitvu i redoviti sakramentalni život. Budući da katoličke škole djeluju u određenoj mjesnoj Crkvi, važno je da djeca, mladi, kao i nastavnici i svi ostali njihovi djelatnici sudjeluju u životu te iste Crkve. Jedan od načina sudjelovanja vjernika u životu Crkve jest i njihovo zauzimanje za katoličke škole, pomažući koliko mogu da se one osnivaju i uzdržavaju, budući da su od velike važnosti za ljudsku i kršćansku formaciju.^[12]

- Identitet katoličkih škola

Identitet i posebnosti katoličkih škola očituje se prije svega u poimanju cilja vlastitog djelovanja. Uz prenošenje znanja, katoličke škole zastupaju jasan sustav vrijednosti, važnih za cjelovit rast i oblikovanje ljudske osobe. U isto vrijeme, time se odgojno-obrazovnom procesu daje "jedinstvo koje sprečava raspršivanje u razgranatosti različitih znanja i postignuća i zadržava u središtu osobu u njezinu globalnom, transcendentnom i povijesnom identitetu"^[13].

Poučavanje u katoličkim školama odlikuje se pristupom čovjeku kao složenom biću u njegovim duhovno-tjelesnim dimenzijama, te se zalaže za integralan razvoj ljudske osobe čime se želi pomoći djeci i mladima „da mogu skladno razvijati svoje tjelesne, čudoredne i umne darove, da steknu savršeniji osjećaj odgovornosti i ispravnu upotrebu slobode te da se osposobe za djelatno sudjelovanje u društvenom životu“^[14].

Konačno, katoličke škole nastoje biti vjerne Evanđelju i kroz posebno osjetljiv pristup učenicima i njihovim obiteljima. U tom smislu one njeguju duh zajedništva te svakom pojedincu posvećuju brigu i iskazuju poštovanje, osobito onima koji su najranjiviji i kojima je pomoć najpotrebnija.

- Odgojno-obrazovni projekt

Razlog za osnutak i djelovanje katoličkih škola Crkva pronalazi u svome poslanju, povjerenom joj od Isusa Krista „da čovjeka dovede do njegovog ljudskog i kršćanskog savršenstva, do njegove zrelosti u vjeri“^[15]. Na tom poslanju temelji se odgojno-obrazovni projekt koji treba imati i provoditi svaka katolička škola, a „u kojem se skladno stapaju vjera, kultura i život“^[16]. Osnovno obilježje tog projekta je sinteza vjere i kulture, znanja i mudrosti, potraga za istinom. Projekt „usmjerava cijelu ljudsku kulturu prema poruci spasenja, tako da svjetlo vjere obasjava spoznaje o svijetu, životu i čovjeku, koji učenici postupno stječu“^[17].

Prema odredbama i smjernicama Kongregacije za katolički odgoj, odgojno-obrazovni projekt treba posvetiti posebnu pozornost općim kriterijima koji moraju usklađivati kulturalne, didaktičke, društvene, građanske i političke odabire, uvijek u vjernosti Evanđelju koje naviješta Crkva, u postupnosti i prilagodljivosti predloženog odgojnog projekta različitim situacijama, pojedincima i obiteljima te konačno u crkvenoj suodgovornosti.

Temelj odgojno-obrazovnog projekta je sam Isus Krist, odnosno misliti i djelovati po Evanđelju, prihvaćajući blaženstva za normu života. Upravo zbog toga u katoličkoj školi evanđeoski principi postaju norme odgoja, nutarnji pokretač i konačno odredište samog odgojno-obrazovnog projekta.^[18] Odgojno-obrazovni projekt katoličke škole uvjerljiv je samo ukoliko ga ostvaruju osobe koje su motivirane, svjedoci živoga susreta s Kristom u kojem jedinom čovjek pronalazi pravo svjetlo života.

U slučaju kada odgojno-obrazovnom ustanovom upravljaju članovi redovničkih zajednica, odgojno-obrazovni projekt može se ukorijeniti u duhovnu tradiciju

koja je vlastita toj redovničkoj zajednici.^[19]

- Odgojno-obrazovna zajednica

Crkva, vjerna poslanju koje joj je Gospodin povjerio, traga za uvijek novim i plodonosnim pastoralnim sredstvima u naviještanju Evanđelja i promicanju čovjeka u svim njegovim dimenzijama. Na temelju posebnosti kršćanske antropologije, Deklaracija *Gravissimum educationis* II. vatikanskog koncila definira katoličku školu kao odgojno-obrazovnu zajednicu i predstavlja prijelaz od škole ustanove prema školi zajednice.^[20]

Ona se pod odgovornošću ravnatelja škole izgrađuje na odnosima povjerenja i suradnje svih sudionika odgojno-obrazovnog projekta, koji „odgovorno sudjeluju u odgojno-obrazovnom procesu kao njegovi pravi protagonisti“^[21]. Katolička škola je zajednica u kojoj svi sudjeluju u odgoju i obrazovanju svojim darovima i sposobnostima na materijalnom, intelektualnom, afektivnom, duhovnom ili nekom drugom području. Tako, uz pomoć međusobnih razlika, svaki pojedinac doprinosi zajednici na svoj način, utemeljenoj na kršćanskom duhu koji pokreće odgojno-obrazovnu zajednicu iznutra i biva izvor njezina dinamizma. U isto vrijeme, takva zajednica postaje potpora svojim najslabijim članovima i oslonac u rješavanju poteškoća, a roditeljima glavna pomoć u vršenju njihove odgojiteljske službe. Stoga bi roditelji trebali tijesno surađivati s učiteljima kojima povjere svoju djecu na odgoj.^[22]

Učitelji, svećenici, đakoni, redovnici, roditelji i drugi koji kroz svoje sudjelovanje u odgojno-obrazovnoj zajednici preuzimaju odgovornost za cjelovit rast novih naraštaja, nisu tek školski namještenici nego vrše važno crkveno poslanje, za koje im je potrebna formacija i stručna osposobljenost.

Radi promicanja dobra kojem služe katoličke škole, Hrvatska Biskupska konferencija u skladu s odredbom Zakonika kanonskog prava^[23] izdaje Odredbe o katoličkim školama. Njima se uređuje cilj, struktura i posebnost odgoja i obrazovanja u osnovnim i srednjim katoličkim školama i njihov identitet, kao i odgovornost te međusobni odnosi osoba i tijela koja, u vjernosti crkvenog poslanja, jamče njezino funkcioniranje.

Članak 1

Osnivač i naziv

Katoličkom školom u Republici Hrvatskoj smatra se ona škola koju je osnovala i vodi mjerodavna crkvena vlast ili ju je osnovala i vodi crkvena javna pravna osoba s dopuštenjem dijecezanskog biskupa na čijem se području ona osniva ili je crkvena vlast pisanom ispravom priznaje kao takvu. Naziv «katolička» može nositi samo ona škola koja je za to dobila pristanak dijecezanskog biskupa. (Usp. kan. 803, § 1, 3 ZKP).

Članak 2

Ovlast dijecezanskog biskupa

Dijecezanskom biskupu pripada pravo da izda propise o onome što se odnosi na opće uređenje katoličkih škola koje se nalaze na području njegove mjerodavnosti, da nad njima bdije i nadzire ih, osobno ili po ovlaštenoj osobi. To se odnosi i na škole kojima upravljaju članovi redovničkih ustanova, uz poštivanje njihove samostalnosti s obzirom na unutrašnje vodstvo tih škola. (Usp. kan. 806, § 1 ZKP).

Članak 3

Osiguravanje uvjeta za rad

Osnivač katoličke škole treba osigurati sve potrebne uvjete za rad škole sukladno propisima Republike Hrvatske.

Članak 4

Osnivanje škole

Za otvorenje i početak djelovanja katoličke škole u skladu s ugovorima između Svete Stolice i Republike Hrvatske osnivač treba provesti postupak o osnivanju škole propisan zakonodavstvom Republike Hrvatske i dobiti rješenje mjerodavnog ministarstva.

Članak 5

Statut škole

Katoličke škole svih stupnjeva u Republici Hrvatskoj trebaju imati statut kojim se pobliže određuje ustrojstvo, ovlasti, način djelovanja pojedinih tijela škole i njezine posebnosti te druga pitanja važna za obavljanje djelatnosti i poslovanja škole. Temeljem okvirnih načela koje oblikuje Nacionalni ured za katoličke škole (u daljnjem tekstu: Nacionalni ured), školski odbor donosi statut uz prethodnu suglasnost osnivača i sukladno zakonima Republike Hrvatske.

Članak 6

Izdavanje službenih isprava

Pri izdavanju službenih isprava, katoličke škole trebaju poštivati zakone Republike Hrvatske.

Članak 7

Upis učenika

Katoličke škole samostalno odlučuju o upisu učenika u školu, kako katoličkih vjernika, tako pripadnika drugih vjeroispovijesti, religija ili svjetonazora koji slobodno prihvaćaju da će sudjelovati u cjelovitom ostvarivanju odgojno-obrazovnog projekta škole.

Članak 8

Nastavni plan i program

Katoličke škole provode nastavni plan i program temeljnih obveznih predmeta propisanih od mjerodavnog ministarstva sukladno katoličkim moralnim načelima, te odgojno-obrazovni kurikulum odobren od osnivača, bitan za katolički identitet škole.

Članak 9

Odgojno-obrazovna zajednica

Svaka katolička škola je odgojno-obrazovna zajednica kojoj je na čelu i za koju odgovara njezin ravnatelj, a tvore ju učenici, roditelji, odgojno, nastavno, administrativno i pomoćno osoblje, svećenici, đakoni, redovnici, vjeroučitelji i druge osobe koje na različite načine sudjeluju u odgojno-obrazovnom procesu ili su na pomoć zajednici.

Članak 10

Vijeće odgojno-obrazovne zajednice

Za provođenje odgojno-obrazovnog projekta u katoličkoj školi zaduženo je Vijeće odgojno-obrazovne zajednice kojem je na čelu ravnatelj škole a članovi su mu duhovnik škole i predstavnici sudionika u odgojno-obrazovnom procesu navedeni u čl. 9.

Članak 11

Odgojno-obrazovni projekt

Svaka katolička škola mora na pisani način oblikovati odgojno-obrazovni projekt pod odgovornošću njezina voditelja, zadužena za njegovo provođenje i koji odgovara osnivaču za katolički identitet škole. Projekt sadrži evanđeoske vrijednosti koje utemeljuju izbor i djelovanje odgojno-obrazovne zajednice. U njegovoj izradi i ostvarenju sudjeluju svi članovi odgojno-obrazovne zajednice, a sam projekt podvrgnut je vlasti dijecezanskog biskupa koji ga odobrava.

Članak 12

Provođenje odgojno-obrazovnog projekta

Jednom odobren, odgojno-obrazovni projekt katoličke škole postaje obvezan i njime se konkretno ostvaruju postavljene ciljevi, držeći se pri tome zakonskih propisa, redovitih ili ugovornih. Prilikom upisa u katoličku školu, roditeljima i punoljetnim učenicima potrebno je predstaviti odgojno-obrazovni projekt i kad ga roditelji i učenici slobodno prihvate, on se mora poštovati te uz njihovu suradnju provoditi.

Članak 13

Standardi u odgoju i obrazovanju

U svim katoličkim školama uspostaviti će se i primjenjivati jedinstven okvir izvođenja nastavnog plana i programa. On se sastoji u tome da se u odgojno-obrazovnom procesu:

- dadne središnje mjesto vjeronauku i djelatnostima vezanima za vjerski odgoj i kulturu;
- osigura ono što je potrebno za kvalitetan odgoj i obrazovanje sve školske djece, kao i za postizanje zadovoljavajućeg standarda znanja, vještina i sposobnosti;
- dosljedno nastoji oko kvalitete standarda obrazovanja u svim katoličkim školama;
- zalaže za prestiž i izvrsnost škole te da obrazovanje bude, s obzirom na znanstvenost i pedagogiju, barem na istom stupnju kao i u drugim školama dotičnog kraja;
- usuglase nastavni planovi i programi, i vodi briga o njihovoj prilagodbi sukladno posebnim potrebama škole i lokalne zajednice;
- primjenjuju nastavni planovi i programi koji odgovaraju razvojnim potrebama djece i mladih na koju se odnose, primjereno njihovom uzrastu i posebnim interesima;
- osigura svim učenicima jednak pristup odgoju i obrazovanju;
- jamči ekonomičnost i učinkovitost u financiranju i radu škole.

Članak 14

Ravnatelj škole

Ravnatelja katoličke škole imenuje i razrješuje osnivač. On može biti imenovan u nekoliko uzastopnih mandata, a razriješen i prije isteka mandata ukoliko za to postoje opravdani razlozi. Njegova odgovornost je svakodnevno upravljanje školom, kao i vođenje njezinih pedagoških aktivnosti. Za vršenje svoje službe odgovara osnivaču i voditelju Biskupijskog ureda za katoličke škole (u daljnjem tekstu: Biskupijski ured) u okviru njegove mjerodavnosti.

Članak 15

Duhovnik škole

Svaka katolička škola treba imati duhovnika, svećenika koji je član odgojno-obrazovne zajednice. Imenuje ga dijecezanski biskup a zadaća mu je u dogovoru s ravnateljem promicati programe duhovne izgradnje učenika i djelatnika škole. Službu duhovnika može vršiti i vjeroučitelj škole ako je svećenik.

Članak 16

Cjelovita osposobljenost djelatnika

Svi djelatnici katoličkih škola zakonski trebaju biti stručno osposobljeni za vršenje svoje službe i trebaju se odlikovati „pravim naukom i čestitim životom“ (Kan. 803, § 2 ZKP). Kriteriji pri odabiru i primanju djelatnika u katoličku školu pobliže se određuju statutom škole.

Članak 17

Permanentna stručna i duhovna formacija djelatnika

Sastavni dio odgojno-obrazovnog procesa svake katoličke škole jest formacija njezinih djelatnika, permanentna izobrazba ili trajna stručna i duhovna formacija. Profesionalna formacija provodi se u skladu s propisima mjerodavnog ministarstva. Potrebnu trajnu formaciju za sudjelovanje svih djelatnika katoličke škole u provođenju odgojno-obrazovnog projekta, organizirat će Biskupijski ured u suradnji s Nacionalnim uredom za katoličke škole (u daljnjem tekstu: Nacionalni ured) i visokim crkvenim učilištima u Hrvatskoj te mjerodavnim ustanovama u pojedinim mjesnim Crkvama.

Članak 18

Financiranje

Materijalno poslovanje katoličke škole u mjerodavnosti je osnivača. Svi djelatnici katoličkih škola primaju iz državnog proračuna mjesečnu plaću i naknade plaća s doprinosom na plaću, te za ostala materijalna prava radnika ugovorena kolektivnim ugovorom. Katolička škola u skladu sa zakonom sufinancirana je iz proračuna lokalne i regionalne samouprave, ako joj ta uprava prizna da je od javnog interesa. Druge materijalne troškove škole pokriva osnivač.

Članak 19

Vijeće Hrvatske biskupske konferencije za odgoj i obrazovanje

Na nacionalnoj razini briga o katoličkim školama povjerena je Vijeću Hrvatske biskupske konferencije za katolički odgoj i obrazovanje (u daljnjem tekstu: Vijeće HBK). Na čelu mu je biskup kojega na pet godina imenuje Hrvatska biskupska konferencija.

Članak 20

Nacionalni ured za katoličke škole

Nacionalni ured ima zadaću, pod vodstvom Vijeća HBK brinuti se o općim pitanjima katoličkog školstva na području mjerodavnosti Hrvatske biskupske konferencije, u suradnji s Biskupijskim uredima za katoličke škole provoditi ono što se odnosi na jedinstvo sustava katoličkih škola na nacionalnoj razini, zauzimati se kod mjerodavnih državnih ustanova za provedbu odredaba o katoličkim školama iz *Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture* te iz *Ugovora o katoličkim osnovnim i srednjim školama između Vlade Republike Hrvatske i Hrvatske biskupske konferencije*, te rješavati druga pitanja iz djelokruga rada katoličkih škola u okviru odredaba kanonskoga prava i zakonodavstva Republike Hrvatske.

Članak 21

Predstojnik Nacionalnog ureda

Predstojnika Nacionalnog ureda imenuje HBK na prijedlog Vijeća HBK. U vršenju svoje službe povezan je s predstojnicima Biskupijskih ureda, kao i sa svim drugim tijelima na crkvenoj i državnoj razini, važnima za provođenje ciljeva Nacionalnog ureda.

Članak 22

Vijeće Nacionalnog ureda

Nacionalnom uredu u ostvarivanju njegovih zadaća pomaže Vijeće Nacionalnog ureda za katoličke škole čije sjednice saziva i vodi predstojnik Nacionalnog ureda. Članovi su svi predstojnici Biskupijskih ureda i mjerodavne osobe redovničkih zajednica, osnivača katoličkih škola.

Članak 23

Biskupijski ured za katoličke škole

Zadaća je Biskupijskog ureda za katoličke škole promicati, međusobno povezivati i razvijati katoličke škole unutar mjesne Crkve; brinuti se da pojedine katoličke škole djeluju u skladu sa svojim statutima kao jedinstveni i usklađeni sustav; paziti na njegovanje posebnosti katoličkih škola, kako u odgojno-obrazovnim tako u drugim odobrenim programima, u formaciji njihovih djelatnika i odgoju učenika u duhu evanđeoskih vrijednosti; provoditi u djelo odgojno-obrazovni projekt; u povezanosti s osnivačem voditi brigu o materijalnom poslovanju škola, održavanju školskih zgrada i nabavi opreme te surađivati s Nacionalnim uredom i predstavnicima mjerodavnih vlasti na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini u pitanjima koja se odnose na katoličke škole.

Članak 24

Predstojnik Biskupijskog ureda

Predstojnika Biskupijskog ureda imenuje i razrješuje dijecezanski biskup, kojemu on odgovara za svoje djelovanje. Predstojnik je ujedno predsjednik Vijeća Biskupijskog ureda za katoličke škole (u daljnjem tekstu: Vijeće biskupijskog ureda).

Članak 25

Vijeće Biskupijskog ureda

Vijeće Biskupijskog ureda uz predstojnika tvore ravnatelji biskupijskih i redovničkih katoličkih škola na području mjesne Crkve, te predstavnici roditelja i učitelja škola koje na prijedlog predstojnika Ureda potvrđuje dijecezanski biskup.

Članak 26

Zadaća Vijeća

Zadaća Vijeća biskupijskog ureda je brinuti se za provođenje pastoralnih

smjernica dijecezanskog biskupa u povezanosti s općim smjernicama katoličkog odgoja i obrazovanja; razmatrati materijalna pitanja katoličkih škola kao i ona koja se tiču njihova života i djelovanja unutar mjesne Crkve; sudjelovati u formaciji djelatnika i odgoju školske djece i mladih u duhu evanđeoskih vrijednosti.

Članak 27

Pravne norme za pojedina tijela na biskupijskoj razini

Sve ono što u ovim Odredbama o strukturi katoličkog školstva nije obuhvaćeno, bit će propisano pojedinačnim pravnim aktima, statutima ili pravilnicima, odobrenima od mjerodavne vlasti.

Članak 28

Izmjena, nadopuna ili ukinuće Odredaba

Izmjenu, nadopunu ili ukinuće pojedinih propisa ovih Odredaba donosi Hrvatska biskupska konferencija na prijedlog Nacionalnog ureda.

Članak 29

Područje primjene

Ove Odredbe primjenjuju se na sve katoličke škole u Republici Hrvatskoj.

Članak 30

Stupanje na snagu

Odredbe stupaju na snagu nakon što ih odobri Hrvatska biskupska konferencija.

Hrvatska biskupska konferencija na svojem plenarnom zasjedanju u Zagrebu, dana 17. listopada 2013. godine odobrila je ove Odredbe o katoličkim osnovnim i srednjim školama *ad experimentum* na 3 godine.

^[1] Države članice Vijeća Europe potpisale su među ostalim Protokol, čiji je sadržaj utemeljen na Općoj deklaraciji o pravima čovjeka koju je Opća skupština Ujedinjenih naroda proglasila 10. prosinca 1948., ugrađen u relevantne europske dokumente o ljudskim pravima u kojem se kaže: „Nikome neće biti uskraćeno pravo na obrazovanje. U obavljanju svojih funkcija povezanih s odgojem i poučavanjem država će poštivati pravo obitelji da osigura odgoj i poučavanje u skladu sa svojim vjerskim i filozofskim uvjerenjima.” *Protokol uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda*, čl. 2 (20. ožujka 1952.).

^[2] *Ustav Republike Hrvatske*, čl. 63., u: *Narodne Novine*, br. 85/2010. (16. lipnja 2010.)

^[3] Kan. 800, § 1 Zakonika kanonskoga prava (u daljnjem tekstu: ZKP).

^[4] Kan. 802, § 1 ZKP.

^[5] „Katolička Crkva ima pravo osnivati obrazovne ustanove bilo kojeg stupnja i njima upravljati prema vlastitim pravilima, poštujući odredbe zakonodavstva Republike Hrvatske“. *Ugovor između Svete Stolice i Republike Hrvatske o pravnim pitanjima*, čl. 15. u: *Ugovori između Svete Stolice i Republike Hrvatske*, GK, Zagreb, 2001., str. 34.

^[6] *Ugovor između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture*, u: nav. dj. str. 4546.

^[7] Nav. dj., čl. 8 i 9, str. 45-46.

^[8] *Ugovor o katoličkim osnovnim i srednjim školama između Vlade Republike Hrvatske i Hrvatske biskupske konferencije*, 23. 5. 2011., u: *Službeni vjesnik Požeške biskupije*, 15 (2011.) 2, 102-103.

^[9] Usp. CONGREGAZIONE PER L'EDUCAZIONE CATTOLICA, *Dimensione religiosa della educazione nella scuola cattolica. Lineamenti per la riflessione e la revisione*, Roma, 1988. (EV 11/398-534); Hrv. prijevod: KONGREGACIJA ZA KATOLIČKI ODGOJ, *Vjerska dimenzija odgoja u katoličkoj školi. Nacrt za razmišljanje i provjeravanje*, KS, Dokumenti 90, Zagreb 1989. br. 67, str. 38.

^[10] „Katoličke škole pohađaju i učenici nekatolici i nekršćani. Štoviše, u nekim zemljama oni često sačinjavaju veliku većinu. Koncil je to uzeo do znanja. Poštovat će se zato sloboda vjere i savjesti svakog učenika i obitelji. Crkva odlučno brani slobodu. Sa svoje strane katolička škola neće se odreći slobode da iznese evanđeosku poruku i da izloži vrednote kršćanskog odgoja. To je njezino pravo i dužnost. Trebalo bi svima biti jasno da iznijeti i predložiti ne znači nametnuti. Nametnuti znači moralno nasilje što ga i evanđeoska poruka i disciplina Crkve odlučno isključuju“. KONGREGACIJA ZA KATOLIČKI ODGOJ, nav. dj. br. 6, str. 8.

^[11] DRUGI VATIKANSKI KONCIL, *Gravissimum educationis*. Deklaracija o kršćanskom odgoju, u: Dokumenti drugog vatikanskog koncila, br. 8, KS, Zagreb, 1979., str. 371.

^[12] „Neka se vjernici brinu za katoličke škole i pomažu koliko mogu da se one osnuju i uzdržavaju“. Kan. 800, § 2 ZKP.

^[13] CONGREGAZIONE PER L'EDUCAZIONE CATTOLICA, *La scuola cattolica alle soglie del terzo millennio*, nr. 10, u: *Seminarium XXXVIII* (1998), str. 14. (EV 16/1842-1862).

^[14] Kan. 795 ZKP.

^[15] KONGREGACIJA ZA KATOLIČKI ODGOJ, *Vjerska dimenzija odgoja*, br. 34, str. 19.

^[16] *Isto*.

^[17] CONGREGAZIONE PER L'EDUCAZIONE CATTOLICA, *La scuola cattolica alle soglie ..*, nr. 14.

^[18] Usp. CONGREGAZIONE PER L'EDUCAZIONE CATTOLICA, *La Scuola Cattolica*, Roma, 1977. (EV 6/57151).

^[19] Usp. CONGREGAZIONE PER L'EDUCAZIONE CATTOLICA, *Le persone consacrate e la loro missione nella scuola. Riflessioni e orientamenti*, Roma, 2002. (EV 21/1268-1335); *Educare insieme nella scuola cattolica. Missione condivisa di persone consacrate e fedeli laici*, LEV, Citta del Vaticano, 2007. (EV 24/12321287); *Siamo certi. Alle Famiglie religiose e alle Società di vita apostolica con responsabilità di scuole cattoliche* (EV 15/1330-1345).

^[20] Usp. GE 6; KONGREGACIJA ZA KATOLIČKI ODGOJ, *Vjerska dimenzija odgoja*, br. 31, str. 18.

^[21] IVAN PAVAO II., *Govor roditeljima, nastavnicima i učenicima katoličke škole u pokrajini Lazio*, 9. ožujka 1985.

^[22] Usp. kan. 796, § 2 ZKP.

^[23] Usp. kan. 804, § 1 ZKP.